

Sygn. akt WA 26/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marian Buliński (sprawozdawca, uzasadnienie)

SWSO del. do SN płk K. Mastalerz (sprawozdawca)

Protokolant : Marcin Szlaga

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Juliusza Balceraka w sprawie: 1) płk. G. M. oskarżonego z art. 231 § 1 k.k., art. 271 § 1 k.k., 2) chor. W. K. oskarżonego z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 2 k.k., 3) ppłk. rez. Z. G. oskarżonego z art. 231 § 1 k.k., 4) cyw. A. K., 5) B. S., 6) kpt. K. O., 7) ppłk. rez. R. P., 8) D. S. – oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k., 9) mjr. W. M. – oskarżonego z art. 231 § 1 k.k., 10) ppłk. rez. J. O. – oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. i innych, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 r., apelacji wniesionych przez prokuratora na niekorzyść oskarżonych, obrońców oskarżonego ppłk. rez. J. O. od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 lipca 2013 r., sygn. akt So. [...]

I. zmienia zaskarżony wyrok odnośnie do oskarżonego ppłk. rez. J. O. przez wyeliminowanie z opisu drugiego z przypisanych mu czynów sformułowania o "kwocie przeznaczanej na realizację zamówienia" oraz z opisów obu przypisanych mu czynów sformułowania "stanowiące

tajemnicę służbową", a w pozostałym zakresie wyrok utrzymuje w mocy,

II. utrzymuje w mocy wyrok co do pozostałych oskarżonych,

III. koszty sądowe postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

W postępowaniu prowadzonym w Wojskowym Sądzie Okręgowym w P. pod sygnaturą So [...] zostali oskarżeni:

1 .płk. G. M. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy, Dowódca Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. i z tego tytułu pełniąc funkcję kierownika zamawiającego, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialny, na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759) za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz na podstawie § 3 ust. 5 i § 26 ust. 1 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r. do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, o dyscyplinie finansów publicznych, przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, a nadto - zgodnie z treścią § 26 ust. 2 lit. e cyt. Regulaminu - za nadzorowanie prac komisji przetargowej od chwili jej powołania do zakończenia postępowania, nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, iż: – udzielił ww. zamówienia publicznego, mimo braku zachowania przez komisję przetargową zasady pisemnego dokumentowania czynności postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 96 ust. 1

ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności w postaci: informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu (ZP-17), streszczenia oceny i porównania ofert (ZP-21),

– w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, wbrew treści § 26 ust. 2 lit. h cyt. wyżej Regulaminu, nie unieważnił postępowania o zamówienie publiczne, co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114),

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 26 ust. 2 lit. h cyt. Regulaminu udzielania zamówień publicznych, nie podjął decyzji o wykluczeniu wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie o odrzuceniu oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz o unieważnieniu postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,

czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem zawarł nieważne z mocy prawa umowy – w dniu 15 października 2010 r. z firmą S. Sp. z o.o. o nr [...], zaś w dniu 18 października 2010 r. z firmą W. o nr [...],

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. i pełniąc funkcję kierownika zamawiającego, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokument ten został zatwierdzony w dniu 22 października 2010 r. oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż protokoły dotyczące zadań od 4 do 12 zamówienia zostały zatwierdzone w dniu 14 października 2010 r., protokół dotyczący zadania nr 2, na które ofertę złożyła firma S. został zatwierdzony w dniu 15 października 2010 r., zaś protokół dotyczący zadania nr 1, na które ofertę złożyła firma W. został zatwierdzony w dniu 18 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone i zatwierdzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

2. chor. W. K. o to, że:

I. „w okresie od grudnia 2007 r. do 5 listopada 2008 r., w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku podoficera specjalisty sekcji S-3 Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., a także pełniąc funkcję członka komisji przetargowej powołanej Rozkazem Dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. Nr [...] z dnia 13 maja 2008 r., przekroczył swoje obowiązki służbowe określone w § 13 ust. 3 Regulaminu prac komisji

przetargowej powołanej do przygotowania i przeprowadzania postępowań o zamówienie publiczne w Jednostce Wojskowej [...], stanowiącego załącznik nr 1 do Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Jednostce Wojskowej [...] z 28.09.2007 r., związane z koniecznością zachowania w tajemnicy informacji, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym remontu cystern paliwowych typu CN i cystern paliwowych – dystrybutorów typu CD o wartości 489.956 zł, wszedł w porozumienie przedstawicielami wykonawców – K. D. z firmy W. i P. F. z firmy S. i ujawnił im informacje uzyskane w związku z wykonywaniem czynności służbowych w postaci wiadomości o organizowanym przetargu oraz przedmiocie przetargu, których ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz innych potencjalnych wykonawców, a nadto w dniu 24 października 2008 r. pouczone o odpowiedzialności karnej, zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 z późn. zm.), złożył fałszywe oświadczenie o braku okoliczności wyłączających go od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, podczas gdy pozostawał z wykonawcami w takich stosunkach faktycznych, które mogły budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 2 k.k. w zb. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”,

II. „w okresie od 12 maja 2010 r. do 18 października 2010 r., w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku podoficera specjalisty sekcji S-3 Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S., kpt. K. O., mjr W. M., R. P. i D. S., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. Nr [...] z dnia 1 lipca 2010 r., przekroczył swoje obowiązki służbowe określone w § 13 ust. 3 Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej [...], stanowiącego załącznik nr 1 do Regulaminu udzielania zamówień publicznych

i prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej [...] związane z koniecznością zachowania w tajemnicy informacji, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, wszedł w porozumienie przedstawicielami wykonawców – K. D. z firmy W. i P. F. z firmy S. i ujawnił im informacje uzyskane w związku z wykonywaniem czynności służbowych w postaci wiadomości o organizowanym przetargu oraz przedmiocie przetargu, których ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz innych potencjalnych wykonawców, a także będąc odpowiedzialny, na podstawie § 3 ust. 5 cyt. wyżej Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, iż:

- w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskował o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,
- mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskował do kierownika

zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpił do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,

a nadto w dniu 24 października 2010 r. pouczonego o odpowiedzialności karnej, zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) złożył fałszywe oświadczenie o braku okoliczności wyłączających go od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, podczas gdy pozostawał z wykonawcami w takich stosunkach faktycznych, które mogły budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności,

czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 2 k.k. w zb. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”,

III. „w okresie od daty nieustalonej do 26 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku podoficera specjalisty sekcji S-3 Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., przekroczył swoje obowiązki służbowe wynikające z treści art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631 z późn. zm.), Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2010 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kancelarii tajnych (Dz. U. Nr 114, poz. 765) oraz Zarządzenia Nr [...] Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 marca 2010 r. w sprawie szczególnego sposobu organizacji kancelarii tajnych oraz innych niż kancelaria tajna komórek organizacyjnych odpowiedzialnych za rejestrowanie, przechowywanie, obieg i udostępnianie materiałów niejawnych, stosowania środków ochrony fizycznej oraz obiegu informacji niejawnych (Dz. Urz. MON Nr 5, poz. 49) w ten sposób, iż przechowywał w sposób niewłaściwy dokumenty niejawne,

tj.: kopię rozkazu Nr [...] Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych z dnia 20 sierpnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia w jednostkach podległych Inspektoratowi Wsparcia Sił Zbrojnych „Szczegółowych zasad i norm zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych i wojennych Sił Zbrojnych RP w środki zaopatrzenia” i „Sprzętowej jednostki ognia uzbrojenia i sprzętu wojskowego Sił Zbrojnych RP”, kopię „Szczegółowych zasad i norm zabezpieczenia potrzeb mobilizacyjnych i wojennych Sił Zbrojnych RP w środki zaopatrzenia”, mających klauzulę „Poufne”, które to dokumenty przechowywał w biurku znajdującym się w pomieszczeniu służbowym znajdującym się w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G., czym działał na szkodę interesu publicznego, tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

3. ppłk. rez. Z. G. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy, pełniąc funkcję przewodniczącego komisji przetargowej, w skład której wchodził: B. S., A. K., mjr W. M., kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialny, na podstawie § 3 ust. 5 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r. do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, o dyscyplinie finansów publicznych, przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, a nadto – zgodnie z treścią § 17 ust. 1 i 2 Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. stanowiącego załącznik nr 1 do Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej [...] z dnia 20.04.2010 r. – za przygotowanie i przeprowadzenie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz kierowanie pracami komisji przetargowej i prawidłowym

przebiegiem postępowania o zamówienie publiczne, nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, iż:

- będąc odpowiedzialny za sprawdzanie i nadzorowanie prowadzenia bieżącej dokumentacji postępowania, zgodnie z treścią § 5 ust. 1 lit. d cyt. Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G., nie dopełnił zachowania zasady pisemnego dokumentowania czynności postępowania o zamówienie publiczne przez sekretarza komisji przetargowej, gdyż nie sporządzono, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności w postaci: informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu (ZP-17), streszczenia oceny i porównania ofert (ZP-21), a także nie dopełnił złożenia, przez osobę wykonującą istotne czynności związane z przygotowaniem postępowania w postaci obliczenia wartości szacunkowej zamówienia oraz opisu przedmiotu zamówienia, a także przez innego członka komisji, oświadczenia o braku okoliczności wyłączających tę osobę od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, zgodnie treścią art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych,
- w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskował o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez

zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskował do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpił do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy, pełniąc funkcję przewodniczącego komisji przetargowej, do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. Nr [...] z dnia 1 lipca 2010 r. w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2 oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach 14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy

w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

4. cyw. A. K. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, zatrudniona na stanowisku kierownika sekcji zamówień publicznych Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję sekretarza komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., B. S., mjr W. M., kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której została powołana rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialna, zgodnie z treścią § 3 ust. 4 i § 32 ust. 4 lit. i Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r. za prawidłowe realizowanie zasad udzielenia zamówień publicznych oraz koordynację, merytoryczny nadzór nad przebiegiem, i realizacją zadań zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), przepisów wykonawczych do tej ustawy oraz z postanowieniami cytowanego Regulaminu, a także będąc zobowiązana, na podstawie § 3 ust. 5 cyt. Regulaminu, do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełniła ciążących na niej obowiązków w ten sposób, iż:

– będąc odpowiedzialna za prowadzenie na bieżąco dokumentacji postępowania i jej skompletowanie, zgodnie z treścią § 5 ust. 2 lit. a w zw. z § 39 ust. 4 Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. stanowiącego załącznik nr 1 do cyt. Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., nie dopełniła zachowania zasady pisemnego dokumentowania

czynności postępowania o zamówienie publiczne i nie sporządziła, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności w postaci: informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu (ZP-17), streszczenia oceny i porównania ofert (ZP-21), a także nie dopełniła złożenia, przez osobę wykonującą istotne czynności związane z przygotowaniem postępowania w postaci obliczenia wartości szacunkowej zamówienia oraz opisu przedmiotu zamówienia, oświadczenia o braku okoliczności wyłączających tę osobę od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, zgodnie treścią art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, – w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskowała o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskowała do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie,

wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpiła do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, czym działała na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, zatrudniona na stanowisku kierownika sekcji zamówień publicznych Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję sekretarza komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., B. S., mjr W. M., kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której została powołana rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczyla nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2 oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach 14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

5. cyw. B. S. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję sekretarza komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., mjr W. M., kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której została powołana rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialna, zgodnie z treścią § 3 ust. 4 i § 32 ust. 4 lit. i Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r. za prawidłowe realizowanie zasad udzielania zamówień publicznych oraz koordynację, merytoryczny nadzór nad przebiegiem, i realizacją zadań zgodnie z ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), przepisów wykonawczych do tej ustawy oraz z postanowieniami cytowanego Regulaminu, a także będąc zobowiązana, na podstawie § 3 ust. 5 cyt. Regulaminu, do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełniła ciążących na niej obowiązków w ten sposób, iż:

– będąc odpowiedzialna za prowadzenie na bieżąco dokumentacji postępowania i jej skompletowanie, zgodnie z treścią § 5 ust. 2 lit. a w zw. z § 39 ust. 4 Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. stanowiącego załącznik nr 1 do cyt. Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., nie dopełniła zachowania zasady pisemnego dokumentowania czynności postępowania o zamówienie publiczne i nie sporządziła, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego

(Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności w postaci: informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu (ZP-17), streszczenia oceny i porównania ofert (ZP-21), a także nie dopełniła złożenia, przez osobę wykonującą istotne czynności związane z przygotowaniem postępowania w postaci obliczenia wartości szacunkowej zamówienia oraz opisu przedmiotu zamówienia, oświadczenia o braku okoliczności wyłączających tę osobę od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, zgodnie treścią art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych,

– w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskowała o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskowała do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpiła do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,

czym działała na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję sekretarza komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., mjr W. M., kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której została powołana rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczyła nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniu 14.10.2010 r., w „informacji o spełnieniu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokument ten został sporządzony w dniu 22 października 2010 r. oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach 14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

6. mjr W. M. o to, że:

„w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy z Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S.,

kpt. K. O., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialny, na podstawie § 3 ust. 5 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, iż:

- w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskował o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114) co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,
- mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskował do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpił do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu,

o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,
czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

7. kpt. K. O. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy z Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S., mjr W. M., chor. W. K., R. P. i D. S., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialny, na podstawie § 3 ust. 5 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, iż:

– w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskował o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez

zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawniósł do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpił do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy, pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. Nr [...] z dnia 1 lipca 2010 r. w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2 oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach 14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy

C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

8. ppłk. R. P. o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownik cywilny wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S., mjr W. M., chor. W. K., D. S. i kpt. K. O., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialny, na podstawie § 3 ust. 5 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełnił ciążących na niej obowiązków w ten sposób, iż:

– w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskował o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskował do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpił do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych,

– wbrew obowiązкови określönemu w § 8 ust. 1 cyt. Regulaminu nie złożył pisemnego oświadczenia o braku okoliczności wyłączających tę osobę od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, zgodnie treścią art. 17 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych,

czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określönego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownik cywilny wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określönymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczył nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2 oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach

14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

9. cyw. D. S., o to, że:

I. „w okresie od 1 lipca 2010 r. do 18 października 2010 r. w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S., mjr W. M., chor. W. K., R. P. i kpt. K. O., do pełnienia której została powołana rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc odpowiedzialna, na podstawie § 3 ust. 5 Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowych w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. z dnia 20.04.2010 r., do bezwzględnego przestrzegania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759), o dyscyplinie finansów publicznych przepisów wykonawczych i postanowień cyt. Regulaminu, nie dopełniła ciężących na niej obowiązków w ten sposób, iż:

– w sytuacji, gdy oferty złożone przez wykonawców przewyższały kwoty, które zamawiający planował przeznaczyć na poszczególne zadania postępowania o zamówienie publiczne, nie zawnioskowała o unieważnienie postępowania o zamówienie publiczne, zgodnie z treścią § 23 ust. 1 lit. i Regulaminu prac komisji przetargowej, co doprowadziło do naruszenia treści art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240) w zw. z art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114), co doprowadziło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez zaciągnięcie zobowiązania przewyższającego ustalone w planie finansowym kwoty wydatków bez upoważnienia,

– mimo nieskutecznego uzupełnienia przez firmę S. Sp. z o.o. treści oferty, tj. po terminie wyznaczonym przez komisję przetargową, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. f Regulaminu prac komisji przetargowej, nie zawnioskowała do kierownika zamawiającego o wykluczenie wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 2 pkt. 4 w zw. z art. 26 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, a następnie, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. g cyt. Regulaminu, nie wystąpiła do kierownika zamawiającego o odrzucenie oferty na podstawie art. 89 ust. 1 pkt. 5 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz, wbrew treści § 23 ust. 1 lit. i cyt. Regulaminu, o unieważnienie postępowania na mocy art. 93 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, czym działała na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., albowiem doszło do zawarcia nieważnych z mocy prawa umów,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.”,

II. „w okresie od listopada do grudnia 2010 r., w G., jako funkcjonariusz publiczny – pracownica cywilna wojska, Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., pełniąc funkcję członka komisji przetargowej, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, będąc z tego tytułu osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów przedmiotowego postępowania o zamówienie publiczne, poświadczyła nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne w „kartach indywidualnej oceny oferty” nr 1 oraz nr 2 oraz w „protokołach postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, iż dokumenty te zostały sporządzone w dniach 14 października 2010 r., zaś w przypadku protokołu dotyczącego oferty firmy C. Sp. z o.o. w dniu 22 października 2010 r., podczas gdy w rzeczywistości dokumenty te zostały sporządzone w okresie od listopada do grudnia 2010 r.,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 271 § 1 k.k.”,

10. płk. rez. J. O. o to, że:

I. „w okresie od 25 marca 2008 r. do 5 listopada 2008 r., w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku Szefa Oddziału Normowania i Zaopatrywania w Sprzęt Szefostwa Służby MPS Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla K. D. – właściciela firmy W. z K. oraz P. F. – właściciela firmy S. z W., przekroczył swoje obowiązki służbowe określone w pkt. 4 ppkt. 11 zakresu obowiązków Szefa Oddziału Normowania i Zaopatrywania w Sprzęt albowiem, jako odpowiedzialny za zgodność (legalność) działań służbowych z obowiązującymi przepisami prawa, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym remontu cystern paliwowych typu CN i cystern paliwowych – dystrybutorów typu CD o wartości 489.956 zł realizowanym przez Jednostkę Wojskową Nr [...] w G., wszedł w porozumienie z przedstawicielami wykonawców, tj. z K. D. oraz P. F. i ujawnił im informacje, stanowiące tajemnicę służbową, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych w postaci wiadomości o organizowanym przetargu oraz przedmiocie przetargu, których ujawnienie stanowiło działanie na szkodę prawnie chronionego interesu Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz innych potencjalnych wykonawców, a nadto polecił chor. W. K. z Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. pełniącemu funkcję członka komisji przetargowej powołanej do wyłonienia wykonawców remontu cystern paliwowych, aby ustalał kwestie techniczne związane z przygotowaniem przetargu ze wskazanymi wyżej przedstawicielami firmy W. i S.,

tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”,

II. „w okresie od kwietnia 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r., w B., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku Szefa Oddziału Normowania i Zaopatrywania w Sprzęt Szefostwa Służby MPS Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych w B., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla K. D. – właściciela firmy W. z K. oraz P. F. – właściciela firmy S. z W., przekroczył swoje obowiązki służbowe określone w pkt. 4 ppkt. 11 zakresu obowiązków

Szefa Oddziału Normowania i Zaopatrywania w Sprzęt albowiem, jako odpowiedzialny za zgodność (legalność) działań służbowych z obowiązującymi przepisami prawa, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, realizowanym przez Jednostkę Wojskową Nr [...] w G., wszedł w porozumienie z przedstawicielami wykonawców, tj. z K. D. oraz P. F. i ujawnił im informacje, stanowiące tajemnicę służbową, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych w postaci wiadomości o organizowanym przetargu, przedmiocie przetargu oraz kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia, których ujawnienie stanowiło działanie na szkodę prawnie chronionego interesu Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz innych potencjalnych wykonawców,

tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”.

Wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 lipca 2013 r. płk G. M., ppłk. rez. Z. G., cyw. A. K., cyw. B. S., mjr. W. M., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P., cyw. D. S. zostali uniewinnieni od popełnienia zarzuconych im czynów określonych w art. 231 § 1 k.k. Powołanym wyrokiem z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu określonego w art. 271 § 1 k.k. umorzono postępowanie w stosunku do cyw. A. K., cyw. B. S., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P., cyw. D. S.

Na tej samej podstawie prawnej umorzono także postępowanie w stosunku do W. K. o zarzucany czyn z art. 231 § 1 k.k. Ponadto wobec wymienionego chorążego warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 2 k.k. w zb. z art. 233; 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a także o to, że: – „w okresie od 12 maja 2010 r. do 18 października 2010 r., w G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako funkcjonariusz publiczny – żołnierz zawodowy pełniący służbę na stanowisku podoficera specjalisty sekcji S-3 Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz pełniąc funkcję członka komisji przetargowej,

w skład której wchodził: ppłk Z. G., A. K., B. S., kpt. K. O., mjr W. M., R. P. i D. S., do pełnienia której został powołany rozkazem dziennym Dowódcy Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. Nr [...] z dnia 1 lipca 2010 r., przekroczył swoje obowiązki służbowe określone w § 13 ust. 3 Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej [...], stanowiącego załącznik nr 1 do Regulaminu udzielania zamówień publicznych i prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej [...] związane z koniecznością zachowania w tajemnicy informacji, które uzyskał w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, w związku z publicznym przetargiem nr [...], dotyczącym wykonania modernizacji, remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern-dystrybutorów oraz cystern paliwowych w rodzaju, sprzęcie i ilościach oraz wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o zamówieniu o wartości 8.800.000 zł, wszedł w porozumienie przedstawicielami wykonawców – K. D. z firmy W. i P. F. z firmy S. i ujawnił im informacje uzyskane w związku z wykonywaniem czynności służbowych w postaci wiadomości o organizowanym przetargu oraz przedmiocie przetargu, których ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. oraz innych potencjalnych wykonawców, a nadto w dniu 24 października 2010 r. pouczonego o odpowiedzialności karnej, zgodnie z treścią art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) złożył fałszywe oświadczenie o braku okoliczności wyłączających go od udziału w prowadzonym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, podczas gdy pozostawał z wykonawcami w takich stosunkach faktycznych, które mogły budzić uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności, czym działał na szkodę Jednostki Wojskowej Nr [...] w G., tj. o czyn określony w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 2 k.k. w zb. z art. 233 § 6 k.k. w zw. z art. 12 k.k.". Chor. W. K. wyznaczono roczne okresy prób.

Wobec płk. G. M., ppłk. rez. Z. G. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. w cyt. wyroku przyjął, iż zarzucane im czyny z art. 271 § 1 k.k. stanowią wypadek mniejszej wagi stypizowany w art. 271 § 2 k.k. i warunkowo umorzył postępowanie wobec wymienionych oficerów wyznaczając im roczne okresy prób.

Powołanym wyrokiem Wojskowego Sądu Okręgowego w P. płk rez. J. O. został uznany winnym zarzucanych mu czynów z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za każdy z nich wymierzono mu kary po 1 roku pozbawienia wolności i kary grzywnien po 50 stawek dziennych po 100 zł każda. W miejsce orzeczonych kar jednostkowych Sąd pierwszej instancji skazał płk. rez. J. O. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat i karę łączną grzywny w wysokości 60 stawek dziennych po 100 zł każda.

Apelację na niekorzyść wszystkich wymienionych oskarżonych, których uniewinniono od popełnienia zarzucanych im czynów i wobec których umorzono postępowanie, wywiódł prokurator.

Wyrok został również zaskarżony przez dwóch obrońców płk. rez. J. O.

Prokurator zarzucił:

I. „Na podstawie przepisu art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej, bo jednostronnej i dowolnej oceny materiału dowodowego, przyjęcie za podstawę wyroku dowodów przemawiających wyłącznie na korzyść oskarżonych oraz na zaniechaniu wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w konsekwencji na bezzasadnym uznaniu, iż płk. G. M., chor. W. K., ppłk rez. Z. G., A. K., B. S., mjr W. M., kpt. K. O., ppłk rez. R. P. i D. S. pomimo niedopełnienia szeregu obowiązków wynikających z przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr. 113, poz. 759), Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154) oraz Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. nie wyczerpali znamion czynu określonego w art. 231 § 1 kk w postaci działania na szkodę JW [...] w G., co skutkowało uniewinnieniem płk. G. M., ppłk rez. Z. G., A. K., B. S., mjr W. M., kpt. K. O., ppłk rez. R. P. i D. S. od popełnienia zarzucanych im czynów określonych we wskazanym przepisie oraz zmianą opisu czynu zarzuconego chor. W. K. i warunkowym umorzeniu postępowania wobec wymienionego o czyn w pkt II wyroku, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy

jednoznacznie przemawia za uznaniem, iż oskarżeni działali na szkodę Jednostki Wojskowej [...] w G..

II. Na podstawie przepisu art. 438 pkt 3 k.p.k. błędy w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia, a przy tym mające wpływ na jego treść, polegające na:

1. Na nadaniu zbyt dużej rangi poszczególnym okolicznościom wymienionym w art. 115 § 2 k.k., a w konsekwencji bezzasadnym uznaniu, iż zarzucone w akcie oskarżenia A. K., B. S., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P. i D. S. czyny określone w art. 271 § 1 k.k. były znikomo społecznie szkodliwe, w sytuacji, gdy zachowanie tych osób należało uznać jako znacznie społecznie szkodliwe albowiem niesporządzenie i podpisanie przez członków komisji przetargowej dokumentów w postaci „kart indywidualnej oceny oferty” oraz „protokołów postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, stanowiło niedochowanie zasady pisemności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego określonej w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności, a nadto działali w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez osoby funkcyjne z Jednostki Wojskowej Nr [...] w G. za niedochowanie zasady pisemności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz własnej za nieprawidłowości w prowadzonym postępowaniu.

2. Na niewłaściwej ocenie okoliczności istotnych z punktu widzenia znamion strony przedmiotowej i podmiotowej czynu zabronionego określonego w art. 271 § 1 k.k. i nadanie im niewłaściwego znaczenia w celu określenia ich wpływu na stopień społecznej szkodliwości, a w konsekwencji wadliwe

rozstrzygnięcie, że zarzucone w akcie oskarżenia płk G. M. i ppłk. rez. Z. G. czyny określone w wymienionym przepisie stanowiły wypadek mniejszej wagi, w sytuacji, gdy ich zachowanie należało uznać jako znacznie społecznie szkodliwe albowiem niesporządzenie i podpisanie przez członków komisji przetargowej oraz zatwierdzenia ich przez kierownika zamawiającego dokumentów w postaci „kart indywidualnej oceny oferty” oraz „protokołów postępowania o udzielenie zamówienia o wartości zamówienia równej lub przekraczającej kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego”, stanowiło niedochowanie zasady pisemności postępowania o udzielenie zamówienia publicznego określonej w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759) w zw. z § 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 października 2008 r. w sprawie protokołu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (Dz. U. Nr 188, poz. 1154), protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów, które winny być – zgodnie z treścią § 24 ust. 2 i 3 cyt. wyżej Regulaminu prac komisji przetargowej w Jednostce Wojskowej Nr [...] w G. – sporządzone pisemnie pod rygorem nieważności, a nadto działali w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej za niedochowanie tej zasady oraz nieprawidłowości w prowadzonym postępowaniu o zamówienia publiczne.

3. Przyjęciu, że wina chor. W. K. i społeczna szkodliwość zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu opisanego w pkt I wyroku nie są znaczne, co skutkowało przyjęciem zaistnienia przesłanki do zastosowania wobec wymienionego oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego określonej w art. 66 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego oraz okoliczności sprawy powinny prowadzić do wniosku, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość zarzuconego mu czynu są znaczne i w konsekwencji skutkować skazaniem oskarżonego za zarzucany mu aktem oskarżenia czyn”.

W oparciu o przedstawione zarzuty prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Wojskowemu Sądowi Okręgowemu w P. celem ponownego rozpoznania.

Obrońca płk. rez. J. O. adw. R. J. zarzuciła wyrokowi:

I. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k., poprzez:

– „wybiórcze, jednostronne i powierzchowne potraktowanie dowodów przez Sąd I instancji (odniesienie się jedynie do wyjaśnień W. K., P. F. i K. D. złożonych w postępowaniu przygotowawczym, ale tylko w tej części, która pozwalała na konstruowanie niekorzystnych dla oskarżonego domniemań), a w konsekwencji oparcie wyroku nie na podstawie całokształtu okoliczności sprawy, a na wybranych fragmentach stanu faktycznego, w sposób sprzeczny z obowiązkiem dochodzenia prawdy, gdyż niespełniającym wymogu rozważenia wszystkich dowodów w ich całokształcie i we wzajemnym powiązaniu, tak na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (nierozważenie ani jednej okoliczności na korzyść oskarżonego) oraz dokonaniu oceny dowodów z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego (przyjęcie założenia, iż zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym mają większą moc dowodową od składanych na rozprawie i ograniczenie się do uzasadniania tego założenia przy pominięciu analizy merytorycznej tych dowodów oraz powiązań pomiędzy nimi), przy jednoczesnym naruszeniu zasady obiektywizmu (kierowanie się z góry przyjętym założeniem o winie oskarżonego i dokonanie jednostronnej, niekorzystnej dla niego oceny dowodów uzasadniającej przyjętą z góry tezę), co skutkowało naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów;

– stosowanie niekorzystnych dla oskarżonego domniemań w sytuacji, gdy stan dowodów nie pozwalał na jednoznaczne ustalenie faktów (np. przyjęcie, że oskarżony J. O. miał świadomość, że jego działanie nakierowane było wprost na osiągnięcie korzyści majątkowej przez firmy J. F. i K. D.; przyjęcie, iż między oskarżonym J. O. a W. K. istniało „niepisane prawo” do wydawania temu ostatniemu poleceń), a w konsekwencji rozstrzygnięcie nieusuniętych wątpliwości, które pojawiły się w niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego, – co miało wpływ na treść orzeczenia”

II. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę, będący skutkiem wymienionych wyżej uchybień procesowych i mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że

1. „informacje, jakie miał przekazać oskarżony J. O. tj. „wiadomości o organizowaniu przetargu” oraz „wiadomości o przedmiocie przetargu” należą do kategorii informacji niejawnych stanowiących tajemnicę służbową, mimo nie przeprowadzenia jakiegokolwiek dowodu pozwalającego na poczynienie takiego ustalenia;

2. oskarżony J. O. w okresie od kwietnia 2010 r. do 31 sierpnia 2010 r. ujawnił K. D. i P. F. kwotę przeznaczoną na remont cystern wojskowych w zamówieniu nr [...] mimo, że analiza materiału dowodowego, który Sąd wskazuje jako podstawę takiego ustalenia nie pozwala na jego poczynienie”;

III. błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazu przepisów postępowania art. 7 k.p.k., który to błąd wyraża się w przyjęciu tezy, że zgromadzone w niniejszej sprawie materiały pozwalają na przyjęcie, iż płk rez. J. O., przekraczając swoje uprawnienia służbowe wszedł w porozumienie z K. D. i P. F., ujawnił im informacje stanowiące tajemnicę służbową działając tym samym na szkodę JW. [...] w G., tj. o popełnienie występku określonych w art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.”.

IV. obrazę przepisów postępowania:

„1) art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez ograniczenie uzasadnienia wyroku w części dotyczącej ustaleń stanu faktycznego do powielenia (powtórzenia) fragmentów uzasadnienia aktu oskarżenia oraz zarzutów postawionych oskarżonemu J. O. i przedstawienie ich jako własnych;

2) art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez przywołanie jako podstawy do ustaleń stanu faktycznego „licznych dokumentów i dowodów rzeczowych wyszczególnionych zbiorczo w protokole rozprawy z dnia 24 czerwca 2013 r.” bez konkretnego wskazania o jakie dokumenty (bądź ich części) chodzi i jakie fakty z nich wynikają;

3) art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez ograniczenie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku do wymienienia zastosowanych przepisów

wraz z fragmentem stanowiska prezentowanego w orzecznictwie, przy jednoczesnym pominięciu zarówno treści zastosowanych przepisów, jak i argumentacji, która w okolicznościach niniejszej sprawy przemawiała za przyjęciem takiej właśnie kwalifikacji prawnej czynów, jakie zostały przypisane oskarżonemu J. O., co w konsekwencji spowodowało, iż dochodząc do przekonania, że oskarżony jest winny stawnych mu zarzutów Sąd ponownie powielił treść zarzutów postawionych oskarżonemu w akcie oskarżenia, – co uniemożliwia kontrolę instancyjną i co miało wpływ na treść orzeczenia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W złożonych środkach odwoławczych podniesiono zarzuty obrazy przepisów postępowania, tj. art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., która miała wpływ na treść orzeczenia oraz błędy w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyroku, mające wpływ na jego treść.

Przypomnieć należy, że obraza przepisów postępowania to naruszenie norm procesowych w toku postępowania i w samym orzeczeniu przez: zaniechanie określonych nakazów przewidzianych w procedurze, działanie sprzeczne z określonymi normami statuującymi zakazy danego działania, naruszenie przepisów odnoszących się do samego orzekania. Uchylenie lub zmiana zaskarżonego orzeczenia możliwe jest na wymienionej podstawie tylko wtedy, gdy uchylenie miało wpływ na treść orzeczenia.

Z kolei błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia to błąd, który wynika z niepełności postępowania dowodowego lub przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. Może on być wynikiem braku należytej oceny dowodów zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k. lub pominięciu określonych dowodów. Opisywany zarzut jest trafny tylko wtedy, gdy zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd ze wszystkich okoliczności ujawnionych w toku rozprawy nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania, połączonego z wiedzą i doświadczeniem życiowym (zob. T. Grzegorzczak Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Zakamycze 2003, s. 1131-1133). Przyjęta w art. 7 k.p.k. zasada swobodnej oceny dowodów, ani też inne przepisy procedury, nie wprowadzają różnic co do wartości dowodów przeprowadzonych na poszczególnych etapach postępowania karnego.

Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych (pojawiających się w fazach postępowania karnego), pozostaje pod ochroną prawa procesowego, a więc mieści się w ramach swobodnej oceny dowodów jedynie wtedy, gdy:

1. jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności, zgodnie z obowiązkiem dochodzenia prawdy,
2. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego,
3. jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu orzeczenia (zob. wyrok SN z 9 listopada 1990 r., sygn. WRN 149/90, OSNKW 7-9/1991, z. 4).

W świetle poczynionych uwag zasadne są częściowo apelacje obrońców płk. rez. J. O. odnośnie przyjęcia naruszenia art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., co skutkowało błędami w ustaleniach faktycznych w zakresie charakteru i zakresu przekazanych informacji, o czym niżej.

Nie zasługuje natomiast na uwzględnienie apelacja prokuratora oparta na omawianych zarzutach.

Istotą przepisu art. 410 k.p.k. jest obowiązek sądu, przy wydawaniu wyroku, oparcia się na tym co zostało ujawnione na rozprawie. Skarżący nie wykazał jakich ustaleń nie dokonano i jakich dowodów nie przeprowadzono. Prokurator na s. 24 uzasadnienia apelacji podnosi, że „...należałoby ustalić bowiem, czy nie doszło do zawyżenia kosztów remontu przez firmę W. i S., wszak z zeznań P. F. i K. D. wynikało niezbicie, iż firmy te działały w zмовie i ustalały nie tylko, które z firm i na jakie zadanie ma zgłosić się w konkretnym przetargu, lecz również w jakiej wysokości złożyć poszczególne oferty”. Brak tego dowodu w ocenie prokuratora powoduje jednostronność oceny sądu. Rzecz jednak w tym, że takie argumenty podniesiono dopiero w apelacji, a skarżący nie zauważył, iż to on nie dokonał postulowanych ustaleń w śledztwie ani nie złożył wniosku na rozprawie o przeprowadzenie dowodu mającego potwierdzać postawioną tezę.

Obowiązkiem sądu jest dokonanie prawdziwych ustaleń faktycznych nie zaś poszukiwanie dowodów mających potwierdzać tezy aktu oskarżenia.

Niewątpliwie Sąd pierwszej instancji dokonał oceny dowodów korzystając z uprawnień przewidzianych w art. 7 k.p.k., zachował przy tym pełny obiektywizm. Ustalenia faktyczne Sądu wyrokującego pozostają pod ochroną zasady „swobodnej oceny dowodów” tylko wtedy, gdy sąd ten rozważył we wzajemnym powiązaniu, wynikające z każdego z zebranych dowodów, okoliczności, które mogą mieć znaczenie dla rozstrzygania o winie oskarżonego, inaczej mówiąc, gdy są wynikiem wszechstronnej oceny dowodów pochodzących zarówno ze źródeł osobowych, jak i rzeczowych, przy czym żaden z nich nie może być traktowany jako ważniejszy tylko dlatego, że pochodzi z określonego źródła (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 r., sygn. IV KK 28/13, Lex 1311394, postanowienie sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2013 r., sygn. V KK 349/12, Lex 1362630).

Wbrew twierdzeniom prokuratora Sąd wyrokujący w pierwszej instancji dokonał kompleksowej, wnikliwej analizy wszystkich dowodów, dokonując weryfikacji wyjaśnień oskarżonych płk. G. M., chor. W. K., ppłk. rez. Z. G., A. K., B. S., mjr. W. M., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P., D. S. w zakresie zarzucanych im przestępstw z art. 231 § 1 k.k.

Przypomnieć należy, że uniewinnienie oskarżonych od przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., nastąpiło z powodu niewystarczającego materiału dowodowego zgromadzonego w śledztwie i przed Sądem (s.12 uzasadnienia).

Swoje stanowisko Sąd pierwszej instancji należycie uzasadnił odnosząc się szczegółowo do realiów niniejszej sprawy jak i też do dorobku orzeczniczego Sądu Najwyższego w zakresie charakteru przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., zamiaru z jakim może być popełnione, a także ewentualnej szkody (lub narażenia na jej wystąpienie) powodowanej zachowaniem sprawcy. Wojskowy Sąd Okręgowy w P. ustalił, że faktycznie w toku postępowania przetargowego doszło do niedopełnienia obowiązków służbowych przez osoby w nim uczestniczące ze strony zamawiającego, to jednak miało ono jedynie charakter formalny. Taka sytuacja w żaden natomiast sposób nie może przekładać się na możliwość przypisania członkom komisji zamiaru, nawet ewentualnego, w zakresie wyrządzenia szkody dla interesu publicznego, poprzez niezagwarantowanie należytej konkurencji równouprawnionych podmiotów gospodarczych, szkody materialnej jednostce

wojskowej. Podkreślić należy, że wszystkie wątpliwości pojawiające się w toku przetargu tj. brak pełnych środków na realizację zadania, możliwość uzupełnienia oferty przetargowej forma promesy kredytowej były przez jej przewodniczącego, członków komisji wnikliwie omawiane, informowano o tym również przełożonego oraz przedstawiciela gestora zamówień publicznych. Zasięgano ponadto opinii radcy prawnego, głównej księgowej. Z akt sprawy wynika, że różna była praktyka banków co do wystawiania dokumentów odnoszących się do stanu konta firmy i potencjalnego jej kredytowania. Uzależniane to było od wielkości realizowanego przedsięwzięcia. Zauważyć należy, że w chwili zawierania umowy nr [...]. w dniu 15 października 2010 r. znana była zdolność kredytowa firmy S.

W świetle zasad doświadczenia życiowego trudno zakładać, by osoby, które mają zamiar popełnić przestępstwo, podejmowały działania służące temu by takiej sytuacji zapobiec. W toku śledztwa, ani też na rozprawie oskarżycielowi publicznemu nie udało się zgromadzić dowodu mogącego obalić konsekwentne wyjaśnienia oskarżonych zaangażowanych w zorganizowanie i przeprowadzenie przetargu. Oparcie się na założeniu, że skoro nastąpiło niedopełnienie obowiązków służbowych to narażony został interes publiczny lub prywatny jest w realiach niniejszej spraw nieuprawnionym domniemaniem. Naczelną zasadą postępowania karnego jest zakaz rozstrzygania na niekorzyść oskarżonych niedających się usunąć wątpliwości (art. 5 § 2 k.p.k.). Powyższa zasada została przyjęta przez Sąd pierwszej instancji. Jego stanowisko w tym zakresie pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., gdyż prokurator nie wykazał błędów w rozumowaniu sądu.

Odnosząc się do apelacji prokuratora zasadnym będzie także przytoczenie pewnych okoliczności, które nie zostały wyartykułowane w złożonym środku odwoławczym, a mogły mieć wpływ na kwestionowanie ustaleń faktycznych w zakresie przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. W toku śledztwa nie wykazano, by ppłk. rez. Z. G., A. K., B. S., mjr. W. M., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P., D. S. były znane okoliczności dotyczące kontaktów chor. W. K., płk. rez. J. O. z K. D., P. F. przed ogłoszeniem zamówienia publicznego. Bezzasadny jest zatem zarzut sprzyjania komisji przetargowej wymienionym przedsiębiorcom poprzez dyskryminowanie innego podmiotu gospodarczego (C. sp. z o.o.), który i tak nie przystąpił skutecznie do przetargu. Zaprezentowanej oceny nie zmienia fakt

braku pisemnego oświadczenia ppłk. rez. R. P. o braku okoliczności wyłączających go z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Okoliczności takie nie istniały, a ppłk rez. R. P. nie chciał przez swoje zaniechanie działać na szkodę interesu publicznego.

Na zamówienie publiczne nr [...] dotyczące wykonania modernizacji remontu polegającego na odtworzeniu sprawności technicznej oraz przystosowania do przewozu i dystrybucji paliwa lotniczego F-34 cystern i dystrybutorów oraz cystern paliwowych, w ramach poszczególnych zadań przeznaczono kwotę 8.800 000 zł. Wymieniona kwota pozostawała do dyspozycji JW. [...] w G., w sytuacji, gdy przystąpiono jedynie do realizacji zadań nr 1, 2, 3, ponieważ na zadanie nr 4 nie złożono żadnej oferty. Z mocy decyzji przełożonych z Inspektoratu wsparcia Sił Zbrojnych, zainicjowanych pismem płk. G. M., dokonano stosownych przesunięć budżetowych, w ramach środków należnych temu Inspektoratowi. Wystąpiono też, na skutek inicjatywy płk. G. M. o dokonanie przez Sztab Generalny przyznania dodatkowych środków w kwocie 9100 zł i środki te w krótkim czasie zostały przyznane.

Podkreślić należy, że ani Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych ani też Sztab Generalny Wojska Polskiego, pomimo wiedzy na temat braku środków finansowych nie nakazał wstrzymania procedur przetargowych. Zamawiający, członkowie komisji działali w przeświadczeniu pełnej akceptacji przez przełożonych ich poczynąń. Do zawarcia wiążącej umowy doszło po otrzymaniu wnioskowanych pieniędzy. Dla porządku przypomnieć należy, że aktem oskarżenia objęto zaakceptowanie przez komisję przetargową nieuzupełnionej dokumentacji bankowej tylko przez S. spółka z o. o., nie zaś także przez W. co podnosi prokurator w apelacji (s. 23).

Całkowicie bezzasadny jest zarzut prokuratora (pkt II ppkt 1) apelacji o nadaniu zbyt dużej rangi poszczególnym okolicznościom wymienionym w art. 115 § 2 k.k., a w konsekwencji bezzasadnym uznaniu, że czyny z art. 271 § 1 k.k. zarzucane A. K., B. S., kpt. K. O., ppłk. rez. R. P., D. S. cechują się znikomym stopniem społecznej szkodliwości. Jednocześnie prokurator nie wskazał w apelacji jakie okoliczności nie zostały należycie uwzględnione. Taka sytuacja stanowi w swojej istocie polemikę z ustaleniami sądu.

Art. 115 § 2 k.k. zawiera zamknięty katalog okoliczności, którymi określony czyn powinien się charakteryzować, by można uznać go za społecznie znikomo szkodliwy. Do takich okoliczności zaliczono: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Przytoczone kwantyfikatory nie mogą być interpretowane w sposób korzystny a przede wszystkim niekorzystny dla oskarżonego, a każda ze wskazanych okoliczności (o ile występują) podlega oddzielnej ocenie. Jedne bowiem mogą mieć mniejszy lub większy wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości i ocena tego stopnia musi spełniać wymogi oceny kompleksowej – całościowej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 sierpnia 2008 r., sygn. akt: WA 31/08, OSN w SK 2008/1/1695). Sąd pierwszej instancji takiej oceny dokonał, a swoje stanowisko należycie uzasadnił (zob. s.13-14) wyroku, co czyni zbędnym ponowne przytaczanie zawartej tam argumentacji.

Podkreślić jednak ponownie należy, że antydatowanie dokumentów odnosiło się do działań, które miały już miejsce w przeszłości, nie były działaniami pozornymi natomiast nie zostały one terminowo udokumentowane w wymaganej formie. Braku udokumentowania czynności nie można bowiem utożsamiać z ich nieprzeprowadzeniem (zob. wyrok KIO z dnia 5 lutego 2013, sygn. KIO 124/13, Lex1286352).

W apelacji prokurator stwierdza, że brak sporządzenia wymaganych dokumentów i ich podpisania we właściwym czasie, a ich antydatowanie, stanowiły niedochowanie zasady pisemności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, a oskarżeni członkowie komisji przetargowej działali w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej przez osoby funkcyjne z JW. [...] w G.. Rzecz jednak w tym, że istotą przestępstwa fałszu intelektualnego jest poświadczenie nieprawdy w dokumencie, a nie niedopełnienie obowiązków w zakresie jego sporządzenia. Nie można wreszcie oceniać społecznej szkodliwości czynów poprzez tak określony cel działania oskarżonych.

Apelacja prokuratora w opisywanej części sprowadza się do stawiania członkom komisji zarzutu poplecznictwa. Podkreślić jednak trzeba, że

Sąd pierwszej instancji, a także następnie Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w ramach aktu oskarżenia, a Sąd drugiej instancji w granicach określonych apelacją. W rozpatrywanej sprawie nie sformułowano oskarżenia o popełnienie przez członków komisji przestępstwa poplecznictwa.

Równie niezasadny jest zarzut apelacyjny prokuratora (pkt II ppkt 2) podnoszący niewłaściwą ocenę okoliczności istotnych z punktu widzenia znamion strony przedmiotowej i podmiotowej czynu zabronionego określonego w art. 271 § 1 k.k. i nadanie im niewłaściwego znaczenia w celu określenia ich wpływu na stopień szkodliwości społecznej, a w konsekwencji wadliwe rozstrzygnięcie, że zarzucone w akcie oskarżenia płk. G. M. i ppłk. rez. Z. G. czyny określone w wymienionym przepisie stanowiły wypadek mniejszej wagi.

Przypomnieć należy, że sąd pierwszej instancji odnośnie takiego samego czynu (z art. 271 § 1 k.k.), zarzucanego A. K., B. S., K. O., R. P. i D. S., doszedł do przekonania, że stopień szkodliwości społecznej cechuje się znikomością i postępowanie karne w tym zakresie umorzył.

Sąd orzekający zauważył różnicę stopnia społecznej szkodliwości oskarżonych G. M. i Z. G. w stosunku do czynów wyżej wymienionych oskarżonych wynikającą z ich pozycji służbowej (dowódca jednostki, przewodniczący komisji przetargowej) oraz z faktu nakłonienia podległych im żołnierzy zawodowych i osoby cywilne do sporządzania (uzupełniania) dokumentów przetargowych i podpisywania z datą wsteczną.

Tym niemniej pozostałe okoliczności popełnienia tego czynu przez wszystkich oskarżonych były takie same. Decydujące znaczenie przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonych miało to, że antydatowanie dokumentów odnosiło się do działań (zachowań, procedur), które wcześniej w rzeczywistości miały miejsce i nie były działaniami fikcyjnymi, a jedynie nie zostały na czas, formalnie, pisemnie udokumentowane. Bezsporne jest, iż takie działania oskarżonych, z uwagi na wcześniejsze zatrzymanie przez organa ścigania kompletnej dokumentacji przetargowej i innych dowodów, były z góry skazane na niepowodzenie.

Trafnie zatem Sąd pierwszej instancji ocenił, że stopień społecznej szkodliwości tych oskarżonych (M. i G.) z jednej strony nie może być uznany

za znikomy, a z drugiej strony nie może być uznany za znaczny, co pozwoliło Sądowi na stwierdzenie wyczerpania znamion czynów zabronionych określonych w art. 271 § 2 k.k. i warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Niezasadny jest także zarzut apelacyjny prokuratora (pkt II ppkt 3) błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na „przyjęciu, że wina chor. W. K. i społeczna szkodliwość zarzucanego czynu nie są znaczne, co skutkowało przyjęciem zaistnienia przesłanki do stosowania wobec wymienionego oskarżonego warunkowego umorzenia postępowania karnego określonej w art. 66 § 1 k.k.”.

Sąd pierwszej instancji obszernie (na k.15 i 16 uzasadnienia wyroku) i przekonywująco opisał w oparciu o jakie dowody ustalił stan faktyczny sprawy dotyczący oskarżonego W. K. Trafnie sąd orzekający w świetle wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w śledztwie w powiązaniu z zeznaniami świadków F. i D. przyjął, że oskarżony ten przekazał zainteresowanym świadkom stosunkowo niewielką ilość informacji o małej wartości, gdyż zazwyczaj (przynajmniej częściowo) bądź w ogólnych zarysach) były one już znane zainteresowanym, przekazywał te informacje za przyzwoleniem, a czasem i ponaglaniami oskarżonego O., którego można uznać za merytorycznego przełożonego, gdyż był on reprezentantem jednostki wojskowej na rzecz której owe przetargi były wykonywane.

Mając na uwadze te okoliczności sąd pierwszej instancji słusznie doszedł do przekonania, że społeczna szkodliwość takiego zachowania oskarżonego K. nie jest znaczna.

W związku z tym postępowanie karne wobec tego sprawcy warunkowo umorzył z ustaleniem rocznego okresu próby.

Odnosnie do zarzutów apelacji obrońców oskarżonego płk. rez. J. O. podnoszących naruszenie zasad procedury karnej skutkujące dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w postaci przyjęcia wejścia przez oskarżonego w porozumienie z przedstawicielami firm starających się o uzyskanie zamówień publicznych, przekazanie im informacji stanowiących tajemnicę służbową i przez to działanie na szkodę prawnie chronionego interesu, należało podnieść, że są one niezasadne. W kontekście tego stwierdzenia, już na wstępie rozważań należało zasygnalizować, mając na uwadze treść zarzutów obu apelacji kwestionujących ustalenia co do charakteru informacji przekazanych przez oskarżonego, aktualną treść

art. 266 § 2 k.k. oraz art. 4 § 1 k.k., konieczność zmiany opisu czynów oskarżonego w zakresie znamion określających czynność sprawczą. Ta zmiana, nie powodująca dalszych konsekwencji procesowo-materialnych, zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia. Powracając do kwestii ustaleń faktycznych sprawy dotyczących czynów zabronionych popełnionych przez oskarżonego związanych ze sferą zamówień publicznych należało wskazać, że poczynione one zostały na podstawie relacji oskarżonego chor. W. K., korelujących zwłaszcza z relacjami św. P. F., ale i relacjami św. K. D., którym Sąd pierwszej instancji zasadnie dał wiarę. Za takim uznaniem przemawiały obszerność i dokładność relacji złożonych w toku śledztwa przez oskarżonego W. K. opisujących charakter i sposób postępowania oskarżonego płk. rez. J. O. wobec niego oraz wobec firm reprezentowanych przez świadków: P. F. i K. D., zbieżność relacji oskarżonego W. K., we fragmentach istotnych dla zidentyfikowania charakteru działania oskarżonego płk. rez. J. O., z zeznaniami wskazanymi świadków, nie pomijanie w tych relacjach opisów własnego zachowania prowadzących do ustalenia odpowiedzialności karnej tego oskarżonego. Sąd pierwszej instancji słusznie również, w wyniku szczegółowej analizy treści relacji oskarżonego W. K. złożonych w toku postępowania przygotowawczego, konfrontacji tych relacji z innymi dowodami osobowymi i oceny sposobu składania wyjaśnień przez tego oskarżonego, zakwestionował prawdziwość jego wyjaśnień złożonych przez niego w toku rozprawy sądowej, zwłaszcza tych złożonych na drugim terminie rozprawy, w których odwołał relacje złożone w toku postępowania przygotowawczego. Tego stwierdzenia nie mogła zmienić wskazana w uzasadnieniu apelacji jednego z obrońców oskarżonego rozbieżność między zapisem wideo a zapisem protokołu tej czynności w zakresie jednej wypowiedzi oskarżonego W. K. W żadnym wypadku ta omyłka pisarska w protokole czynności procesowej nie mogła prowadzić do zakwestionowania całej czynności przesłuchania jako sterowanej przez organy procesowe. Z wyводу Sądu oceniającego sposób zachowania oskarżonego podczas składania rejestrowanych wyjaśnień nie wynika aby oskarżony składając określonej treści relacje pozostawał w niezgodzie z rzeczywistym przebiegiem zdarzeń i realizował jedynie zapotrzebowanie organu procesowego. W tym kontekście przypomnieć

po raz kolejny należało, że relacje tego oskarżonego złożone w toku śledztwa nie były jedynymi relacjami istniejącymi w tej sprawie dotyczącymi postępowania oskarżonego płk. rez. J. O. Relacje te znalazły wsparcie w innych wskazanych już dowodach osobowych. Te zbieżności relacji oskarżonego W. K. z relacjami świadka P. F., ale i relacjami świadka K. D. pozwoliły również na stwierdzenie, że treść relacji świadka P. F. nie wynikała jedynie, jak to podnoszono w jednej z apelacji, ze swoistego skruszenia świadka – osoby śmiertelnie chorej – obawą zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania. W tej sytuacji należało uznać, że wywody apelujących dotyczące dokonanej przez Sąd pierwszej instancji oceny depozycji tego świadka, nie zasługiwały na uwzględnienie. Rację natomiast należało przyznać apelującemu, że zeznania św. K. D. nie były tak dogłębne i precyzyjne jak zeznania św. P. F., ale pozwoliły na ustalenie tego, że kontakty świadka K. D. z oskarżonym J. O. nie miały wyłącznie charakteru formalnego, świadek ściśle współpracował ze świadkiem P. F. w realizacji dążeń do uzyskania zamówień publicznych, których gestorami był Inspektorat Wsparcia Sił Zbrojnych, w której to instytucji pełnił służbę płk. rez. J. O. Relacje te uzupełniały więc wypowiedzi oskarżonego W. K. i świadka F. – dwóch zasadniczych dowodów osobowych. Wskazane relacje oskarżonego W. K. i świadków P. F. i K. D. i ich wzajemne korelacje, uzasadniały w pełni dokonanie na ich podstawie wiążących ustaleń faktycznych w sprawie. Nie było zatem potrzeby wzmocnienia oceny dotyczącej wiarygodności zeznań świadka P. F. przez odesłanie do stanu zdrowia świadka istniejącego w chwili składania przez niego zeznań. Podnieść należało, że wywód Sądu w tym zakresie oparty został na twierdzeniach zwyczajowych, a nie faktach, których analiza mogłaby prowadzić do określonych wniosków dowodowych.

W kolejnym fragmencie uzasadnienia należało odnieść się do wyводу skarżącego wskazującego na niesłuszność potraktowania wyjaśnień złożonych przez oskarżonego dopiero toku rozprawy jako wyjaśnień „spóźnionych” i uznania ich jako wyłącznie polemicznych wobec zarzutów aktu oskarżenia. Zdaniem Sądu Najwyższego ze stwierdzenia Sądu pierwszej instancji oceniającego wyjaśnienia oskarżonego nie można wnioskować, że Sąd uznaje je za spóźnione i z tego faktu wywodzi negatywne konsekwencje dla oskarżonego w zakresie

możliwości uznania ich za wiarygodne. Natomiast rację ma obrońca, że Sąd niesłusznie całość tych wyjaśnień potraktował wyłącznie jako polemikę z aktem oskarżenia, jednakże dokonanie analizy tych relacji prowadzi do wniosku zbieżnego z wnioskiem Sądu pierwszej instancji, iż wyjaśnienia te nie były w stanie obalić faktów, które ustalone zostały na podstawie wskazanych dowodów osobowych. Z kolei ustalenie o charakterze stosunków łączących oskarżonego W. K. z oskarżonym J. O. znajduje wsparcie w relacji pierwszego z wymienionych oskarżonych (k. 94-95). Z pewnością trudno byłoby uznać te stosunki za koleżeńskie czy towarzyskie. Oskarżony odbierał postępowania oskarżonego jako polecenie służbowe. Trudno zresztą się temu dziwić skoro to instytucja reprezentowana przez oskarżonego J. O. była gestorem zamówień publicznych, co do których przetargi prowadziła jednostka, w której służbę pełnił oskarżony W. K. W przeprowadzeniu przetargów w zakresie zamówień publicznych istotną rolę na etapie ich planowania, określenia ich zakresu i wartości odgrywał oskarżony J. O. W tym kontekście stwierdzenie Sądu o swoistej podległości oskarżonego W. K. – podporządkowaniu merytorycznemu – oskarżonemu J. O. było zasadne. Również trafne było ustalenie Sądu w zakresie działania oskarżonego J. O. na korzyść firm starających się o uzyskania zamówień publicznych. Do tego prowadziła ocena doświadczenia zawodowego oskarżonego w sferze zamówień publicznych, ale również doświadczenia życiowego i uwzględnienie reguł logicznego rozumowania. Istnieniu tych doświadczeń i umiejętności po stronie oskarżonego nie sposób zaprzeczyć. Firmy uzyskawszy informacje o planowanych przetargach z wyprzedzeniem miały możliwość zaplanowania działań gospodarczych, opracowania stosownej dokumentacji do przetargu (zatwierdzanej zresztą przez oskarżonego), bez której uzyskanie zamówienia publicznego było niezmiernie trudne. Relacjonował o tym świadek P. F. Takich możliwości nie miały inne firmy, która nie uzyskały uprzywilejowanej pozycji w kontaktach z oskarżonym. Tak określona korzyść majątkowa była zatem udziałem tylko firm reprezentowanych przez P. F. i K. D., które bez wątpienia znacznie zwiększały swoje szanse na uzyskanie zamówień publicznych. Zważyć przy tym również należało, że przekazywanie przedstawicielom firm starających się o zamówienia publiczne informacji o rodzaju planowanych przetargów, ich wartości, następowało

w drodze kontaktów osobistych, a nie w drodze wymiany formalnej korespondencji służbowej. Takie działania polegające na nieuprawnionej wymianie informacji dotyczących przetargów podejmowane przez oskarżonego we współdziałaniu z przedstawicielami określonych firm miało na celu przede wszystkim interes materialny właśnie tych określonych firm. Te okoliczności wskazują, że oskarżony miał świadomość, iż jego postępowanie przynosiło korzyść majątkową firmom, którym przekazywał informacje związane z planowanymi przetargami. Prawdziwości tego ustalenia nie można było wzmocnić stwierdzeniem opartym na depozycji świadka P. F. o przekazaniu oskarżonemu J. O. skrzynki wina w związku z postępowaniem o zamówienia publiczne, gdyż takiego ustalenia Sąd nie dokonał w stanie faktycznym sprawy.

Nie jest natomiast trafny zarzut błędu w ustaleniu czasu popełnienia drugiego przypisanego mu czynu. Zgodnie z rozkazem nr [...] z 29.04.2010 r. zwolnienie oskarżonego do rezerwy nastąpiło w dniu 31.08. 2010 r. (k.1753).

Trafny jest zarzut błędnego ustalenia o ujawnieniu przez oskarżonego informacji o kwocie przeznaczonej na realizację zamówienia nr [...]. Z relacji świadka P. F. (k. 1964) można bowiem wywieść jedynie wniosek o przekazaniu mu przez oskarżonego J. O., również w 2010 r., informacji dotyczących planowanych dat przetargów rodzaju planowanych przetargów, ich założeń rodzajowych i ilościowych. Uwzględnienie tego zarzutu, prowadzące do zmiany opisu czynu, nie mogło prowadzić do uwolnienia oskarżonego od odpowiedzialności karnej, gdyż trafne było ustalenie o ujawnieniu przez niego informacji dotyczących wiadomości o organizowanym przetargu, przedmiocie przetargu, co znalazło odzwierciedlenie w opisie czynu przypisanego.

Odnosnie do zarzutu kwestionującego możliwość przypisania oskarżonemu odpowiedzialności z art. 266 § 2 k.k. należało w pierwszym rzędzie stwierdzić, że mocą ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228) dokonano zmiany treści art. 266 § 2 k.k. w zakresie znamienia tajemnicy służbowej przez zastąpienie go pojęciem informacji niejawnej o klauzuli „zastrzeżone ” lub „poufne”. Zmiana weszła w życie 2 stycznia 2011 r. Zatem w związku z nakazem płynącym z treści art. 4 § 1 k.k. należało wyeliminować z opisów czynów przypisanych oskarżonemu sformułowanie

„stanowiące tajemnicę służbową”. W tej sytuacji zakresem jego odpowiedzialności karnej zostały objęte czyny funkcjonariusza publicznego przekraczające obowiązki służbowe polegające na wejściu w porozumienie z przedstawicielami określonych wykonawców, ujawnieniu informacji dotyczących planowanych przetargów, dat przetargów i ich rodzajów, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych, co doprowadziło do narażenia na szkodę prawnie chronionego interesu. Działanie oskarżonego zakłóciło zasady uczciwej konkurencji i równego traktowania uczestników przetargu, które stanowią kanony postępowania o zamówienia publiczne. W kontekście tych rozważań należało podnieść, że na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (tej która obowiązywała w czasie popełnienia czynów) dominował w judykaturze Sądu Najwyższego pogląd, że ustawowa definicja tajemnicy służbowej miała charakter materialny i nie miało znaczenia, czy w sensie administracyjnym określonymu dokumentowi zawierającemu tajemnicę służbową nadano formalną klauzulę poufności czy też nie. Niezależnie od definicji tajemnicy służbowej, sformułowanej we wskazanej ustawie, przedmiotem ochrony na gruncie art. 266 § 2 k.k. była także taka informacja, która uzyskana została w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a której ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes, którym mógł być interes podmiotów gospodarczych. Ta postać czynu zabronionego została utrzymana w nowym brzmieniu art. 266 § 2 k.k., co pozwoliło, wobec poczynienia określonych ustaleń faktycznych, na uznanie trafności przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej z tego przepisu prawa karnego.

Nie jest też słuszny zarzut niekonsekwencji Sądu przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonych: W. K. i J. O. polegających na ujawnieniu informacji, skutkującej łagodniejsze potraktowanie wyłącznie oskarżonego W. K., podczas gdy informacje przekazywane przez obu oskarżonych miały podobną treść. Sąd określając zakres odpowiedzialności oskarżonego W. K. wykazał dlaczego w stosunku do tego oskarżonego zasadne było ustalenie o nieznaczności społecznej szkodliwości jego czynów. Za tym ustaleniem nie przemawiała tylko stosunkowo niewielka ilość i wartość przekazanych informacji, ale przede wszystkim sposób i okoliczności w jakich ten oskarżony przekazywał

te informacje. Tych okoliczności brak było w przypadku zachowania oskarżonego J. O. Natomiast fakt wyrażenia przyzwolenia przez oskarżonego J. O. na udzielanie przez oskarżonego W. K. informacji wskazanym świadkom, kierowanie ich wprost do W. K. aby to on wyjawiał im istotne dla organizowanych przetargów informacje, ponaglanie go w zakresie przyspieszenia procedur przetargowych, z pewnością przemawiał przeciwko równemu materialnemu potraktowaniu obu oskarżonych.

Odnosnie do zarzutu niepoczynienia przez Sąd pierwszej instancji własnych ustaleń faktycznych, a powielenia wyłącznie ustaleń zawartych w akcie oskarżenia, wskazać należało, że rzeczywiście Sąd powtórzył stwierdzenia zawarte w uzasadnieniu aktu oskarżenia dotyczące sposobu i charakteru działania oskarżonego J. O., ale uczynił to w sytuacji uznania pełnej trafności propozycji zawartych w akcie oskarżenia w zakresie przebiegu zdarzeń zarzuconych oskarżonemu. Analizując syntetyczny opis zachowań oskarżonego J.O. przedstawiony w akcie oskarżenia trudno zarzucić Sądowi, że nie poszukiwał własnych nowych określeń na opisanie czynu oskarżonego. Ten syntetyczny opis zachowania oskarżonego w pełni realizował wymagania procesowe w zakresie ustalania stanu faktycznego sprawy karnej. Na tym Sąd jednak nie poprzestał i przedstawił własną analizę dowodów zebranych w zakresie czynów zarzuconych oskarżonemu i wykazał dlaczego z oceny dowodów wywiódł określone wnioski co do ustaleń faktycznych dotyczących czynów oskarżonego, tożsame z propozycjami aktu oskarżenia. W tej sytuacji nie można mówić, że Sąd pierwszej instancji pozbawił się samodzielności orzekania.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu apelacji wskazującego na błędne zbiorcze odwołanie się przez Sąd pierwszej instancji przy konstruowaniu podstawy faktycznej orzeczenia do licznych dokumentów i dowodów rzeczowych wyszczególnionych w protokole rozprawy, podnieść należało, że zarzut ten jest słuszny, ale stwierdzenie to nie może przekreślać trafności dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych. W kontekście tego zarzutu trzeba było wskazać, że w orzeczeniu Sądu Najwyższego wskazanym jako podstawa zarzutu, rzeczywiście uznano za niedopuszczalne zbiorcze wymienienie w uzasadnieniu wyroku wszystkich ujawnionych w sprawie dowodów, ale stwierdzenie to poczyniono, w sytuacji gdy część tych dowodów nie mogła służyć za podstawę ustaleń

faktycznych, gdyż wyrażała treści zgoła przeciwne do tych jakie przyjął sąd orzekający. W tej sprawie dokumenty i dowody zbiorczo wskazane w protokole rozprawy dotyczyły głównie zakresów obowiązków oskarżonych, dokumentów ewidencyjno-opiniodawczych dotyczących oskarżonych, regulaminów udzielania zamówień publicznych, dokumentacji przetargów, dokumentacji finansowo – materiałowej, zatrzymanych komputerów i wspierały dokonane ustalenia faktyczne, a nie wyrażały treści przeciwnych do tych uznanych przez Sąd pierwszej instancji. Powyższe uchybienie Sądu nie uniemożliwiało kontroli instancyjnej orzeczenia i prześledzenia toku rozumowania Sądu pierwszej instancji.

W zakresie zarzutu niewłaściwego wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku wskazać należało, że w rozważaniach dotyczących oceny prawnej zachowania oskarżonego J. O. Sąd pierwszej instancji w sposób trafny (poza ustaleniem charakteru przekazanych informacji) i syntetyczny, ale wystarczający dla dokonania kontroli tego rozumowania przedstawił istotne okoliczności, które zadecydowały o materialno-prawnej ocenie zachowania tego oskarżonego. W kategoriach omyłki pisarskiej należało potraktować stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu wyroku o przekroczeniu uprawnień, gdy w rzeczywistości tak jak to ujęto w opisie przypisanych czynów doszło do naruszenia obowiązków służbowych. Ta omyłka wcale nie świadczy, jak twierdzi apelujący, o ułomności całej argumentacji zawartej w uzasadnieniu Sądu pierwszej instancji.

W końcowej części uzasadnienia, z uwagi na pozycję służbową oskarżonego płk. G. M., należało oddzielnie odnieść się do apelacji prokuratura kwestionującej uwolnienie oskarżonego płk G. M. od odpowiedzialności karnej w zakresie zarzucanego braku nadzoru na postępowaniem przetargowym nr [...] dotyczącym modernizacji, remontu cystern-dystrybutorów i cystern paliwowych i stwierdzić, że argumentacja Sądu pierwszej instancji prowadzącą do uniewinniającego rozstrzygnięcia jest trafna. Ten brak nadzoru sprowadzał się *de facto* do zatwierdzenia postępowania przetargowego i udzielenia zamówienia publicznego, mimo braku zachowania przez komisję przetargową pisemnego udokumentowania czynności postępowania o zamówienie publiczne i nie sporządzenia we właściwym czasie, do dnia zakończenia prac komisji,

protokołu z postępowania o zamówienie publiczne, a także innych dokumentów wskazanych w zarzucie aktu oskarżenia.

Dokonując zatwierdzenia prac komisji oskarżony pozostawał w przekonaniu co do zgodności z prawem działań komisji, wynikającym z oświadczeń przewodniczącego komisji i sekretarza tej komisji, a więc osób najbardziej doświadczonych w problematyce zamówień publicznych, do których to osób oskarżony miał pełne zaufanie. Nadto oskarżony na bieżąco był informowany przez przewodniczącego komisji przetargowej o problemach, które pojawiły się w toku postępowania (kwestia zwiększenia wartości zamówienia, uzupełnienia oferty przez firmę starającą się o zamówienie publiczne) i czynnie uczestniczył w ich usuwaniu, przy współpracy ze służbami prawnymi i finansowymi macierzystej jednostki oraz przedstawicielami gestora zamówienia publicznego. W toku śledztwa nie wykazano aby miał on świadomość kontaktowania się przez osk. K. z przedstawicielami podmiotów starających się o zamówienie publiczne. Stąd też wpływało przekonanie oskarżonego o wyjaśnieniu w toku postępowania przetargowego wszystkich najważniejszych problemów towarzyszących temu przetargowi i poprawności pracy komisji, które doprowadziło do zaniechania pełnej kontroli całości dokumentacji przetargowej. To uchybienie było jednak natury formalnej. Słusznie zatem Sąd pierwszej instancji, w świetle relacji członków komisji przetargowej, radcy prawnego jednostki, głównej księgowej jednostki, prowadzonych konsultacji dotyczących uzupełnienia oferty, pisma z Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych o określonym przesunięciu środków finansowych pozostających w dyspozycji tej instytucji na realizację wskazanego zamówienia publicznego i wystąpieniu do Sztabu Generalnego o dokonanie przesunięcia środków finansowych pozostających w jego dyspozycji, uznał za niezasadną możliwość przypisania oskarżonemu świadomości działania z zamiarem ewentualnym spowodowania skutku w postaci wystąpienia niebezpieczeństwa powstania szkody w interesie publicznym w zakresie zapewnienia prawidłowego (równoprawnego) funkcjonowania podmiotów w obrocie gospodarczym przez ścisłe przestrzeganie procedur przetargowych. Trzeba bowiem pamiętać, że celem jego działania i w tym działaniu wspierali go przedstawiciele gestora, wyjaśniając bez zwłoki problemy natury finansowej, było jak najszybsze

zakończenie postępowania przetargowego i wyłonienie wykonawcy w 2010 roku z korzyścią dla gestora zamówienia publicznego. Takie były priorytety postępowania oskarżonego i trudno z takiego zachowania oskarżonego wywieść świadomość działań na szkodę interesu publicznego.

Mając na uwadze przedstawioną argumentację natury faktyczno-prawnej Sąd Najwyższy, uznając częściową zasadność apelacji obrońców oskarżonego płk. rez. J. O. – dokonał zmiany opisów czynów przypisanych temu oskarżonemu w zaskarżonym wyroku, a w pozostałym zakresie wyrok ten, wobec niezasadności zarzutów apelacji prokuratora oraz pozostałych zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców wskazanego oskarżonego, utrzymał w mocy.